

ע"פ 32748/01/20 - עופר אביבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 32748-01-20 אביבי נ' מדינת ישראל

לפני מבקש	כבוד השופט ציון קאפח
נגד משיבה	עופר אביבי
	ע"י ב"כ עו"ד שקלאר
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד גיסינגר

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל, עד תום ההליכים בערעור.

רקע בתמצית

המבקש הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן שעניינן שני אישומים על פי חוק מע"מ.

האישום הראשון מייחס לו הנפקת 28 חשבוניות כוזבות בסך מע"מ 952,514 ₪-ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק, 28 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ.

האישום השני הוצאת 77 חשבוניות מס כוזבות לעוסק מורשה אחר, בסך מע"מ כולל של 601,107 ₪.העוסק המורשה קיזז את החשבוניות כתשומות. בכך עבר המבקש עבירה של עשיית פעולה במטרה שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו-77 עבירות לפי הוראות סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון כדלקמן: ב"כ המדינה יגביל טיעונו לענישה של 22 ח' מאסר בפועל לצד ענישה נלווית בעוד ב"כ המבקש יהיה רשאי לטעון באופן פתוח.

בית משפט קמא קבע בגזר דינו מיום 24.12.19, מתחם ענישה של 12-36 ח' מאסר בפועל ולאחר ששקל נסיבות

שאינן קשורות בביצוע העבירה העמיד את תקופת המאסר בפועל על 16 ח'.

בית משפט קמא הוסיף ועיכב ביצוע המאסר בפועל עד ליום 19.1.20 ולאחר מכן נענה לבקשת ב"כ המבקש ודחה בשנית ריצוי המאסר ליום 9.2.20.

ב"כ המבקש הגיש ערעור על גזר הדין ומכאן הבקשה אשר בפניי.

הצדדים הגיעו להסכמה כי אדון ואחליט בבקשה על בסיס טיעוניהם בכתב.

ב"כ המבקש טען לאלה:

מצבו הרפואי של המבקש.

עיתוי ביצוע העבירות.

נסיבות אישיות חריגות.

קביעת מתחם ענישה מחמיר ולחלופין הצורך בסטייה ממתחם הענישה מטעמי שיקום.
שורה של מקרים בהם חרף היות המאסר ארוך יותר, הוא עוכב עד תום ההליכים בערעור.

ב"כ המשיבה התנגדה לעיכוב ביצוע המאסר על יסוד אלה:

המבקש אינו עומד באמות המידה שנקבעו **בהלכת שוורץ**.

האינטרס הציבורי באכיפה אפקטיבית של גזר הדין.

סיכויי הערעור קלושים.

חומרת העבירה והנזק שנגרם לקופת המדינה.

שקלתי טענות הצדדים והגעתי לכלל מסקנה שיש לעכב ביצוע גזר הדין כדלקמן:

העבירות באישום הראשון בוצעו בין חודש יוני 2009 עד חודש אפריל 2014 ובאישום השני בין חודש אוקטובר 2010 ועד חודש אפריל 2014. קרי, כתב האישום הוגש בחלוף 3.5 שנים וגזר הדין ניתן בחלוף 5.5 שנים.

למבקש הרשעה קודמת ממועד שלאחר הגשת כתב האישום, ובית משפט קמא קבע בגזר דינו כי "אין לה משקל ממשי".

למבקש מצב רפואי מורכב כהגדרת בית משפט קמא והוא יקשה עליו לשאת בעונש של מאסר בפועל אף זאת על פי לשון גזר הדין.

הגם שהתביעה העמידה עתירתה העונשית על 22 ח' מאסר בפועל, היא התייחסה לנסיבותיו האישיות והרפואיות של המבקש.

על פי חוות דעת פרופ' קונסטנטיני מומחה בניירוכירורגיה, מיום 13.5.19 (הוגשה לבית משפט קמא במסגרת הטענות לעונש)מצבו הרפואי של המבקש, "מאיים על חייו בצורה קשה".

המבקש היה משוחרר כל העת.

בנסיבות הללו, אינני נדרש לסיכויי הערעור לפי שאינני רואה כל נזק בהמתנה נוספת של מספר חודשים עד להכרעה סופית בערעור.

אני נעתר כאמור לבקשה אך על הצדדים להודיע עד יום 30.1.20 מהן הערבויות הקיימות להבטחת התייצבות המבקש לערעור, לפי שהדבר לא בואר בגזר דינו של בית משפט קמא אשר עיכב מלכתחילה את ריצוי המאסר בפועל.

לתזכורת פנימית ליום 31.1.20.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה ביום א' שבט תש"פ, 27.1.20 בהעדר הצדדים.

חתימה

עמוד 3